

(د امیر اهلست د کتاب فیضان رمضان
نه دا خستی شوی مواد اتم قسط)

(پشتو)

د گناهونو نه پاک او صفا

کتبخانه امیر اهلست، باقی دعوت اسلامی، خدروت علامه مولانا ابویلال

محمد الیاس عطار قادری رضوی

دامت برکاتهم العالية

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعْذُبُوا لِلّٰهِ مِنَ الشَّرِطِ التَّاجِيْمِ دُنْيَا اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

کتاب لوستلو دعا

دینی کتاب یا اسلامی سبق لوستلو نه مخکبئے دا لاندے دُعا لوليءِ إِنْ شَاءَ اللّٰهُ
تعالٰی خه چه لوليء هغه به مو یاد پاتے کيري:

اللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشِمْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمه: اے اللہ عَزَّوجَلَّ په مونبره د علم او جكمت دروازے برسيره [يعني بيرته] کرے او په
مونبره خپل رحمت راناژل کرے! اے عظمت او بزرگئ والا

(مستظرف ج ص.. دار الفکر بیدورت)

(اول او آخر کبئے یو یو خل دُرود شریف اولوليء)

د رسالے نوم: د کناہونو نه پاک او صفا

اول خل:

شمیر:

ناشر: مکتبۃ المدینہ، عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ، باہُ المدینہ کراچی۔

مَدَنِی عرض: بل چا ته د دی رسالے چاپ کولو اجازت نشه

کتاب اخستونکی توجھ اوکرئ

که د کتاب په طباعت کبن خه بنکاره خای وي یا پانري کمي وي یا په
بانئنگ کبن مخکبئی روسته لکیدلي وي نو مکتبۃ المدینہ ته رجوع اوکرئ.

(د امیر اہلسنت د کتاب فیضان رمضان نه دا خستی شوی مواد اتم قسط)

د گناہونو نه پاک او صفا

د شیخ طریقت امیر اہلسنت، بانی دعوتِ اسلامی حضرت علامہ مولانا ابو
پلال محمد الیاس عطار قادری رضوی دافتہ برگاٹیفہ الغالیۃ د کتاب ”**فیضان**
رمضان“ نه اخستے شوے مود.

مجلس تراجم (دعوت اسلامی) د دے رسالے په آسانه پنتو ژبه کنبے د وس
مناسب د ترجمہ کولو کوشش کرے دے. که چرپی په دے ترجمہ کنبی خه
غلطی یا کمے، زیاتے او موئے نو ستاسو په خدمت کنبی عرض دے چه مجلس
تراجم ته خبر او کرپئ او د ثواب حقدار جور شئ.

پیشکش: مجلس تراجم دعوتِ اسلامی

برائے رابطہ:

عالیٰ مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران

پرانی سبزی منڈی، باب المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 Ext. 7213

Email: translation@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ السَّيِّطِرِينَ الرَّجِيمِ ۝ يَسْمِعُ اللّٰهُ الرَّجِيمُ

د گناہونو نه پاک او صفا

غاليباً چه شيطان به مود دے رسالے پوره لوستلو
ته نه پريوري خوتاسو دهنه وار ناكame کري.

د ”عِيد“ د درے حُروفو په نسبت د شش عِيد د
روڙو په فضائلو مشتمل درے فرامين مُصطفي ﷺ

د اوس اوس پيدا شوي ماشوم په شان د گناہونو نه پاک
 (۱) ”چا چې د رَمَضَانَ روزَے اونيولي بيا ئے شپرورخے په شَوَّالَ کبنے
اونيوولي نو گناہونو نه داسے اووتلو لکه هُم نن چې د مور د گيده نه
پيدا شوئے وي.“ (مجیع الزَّوَادِج ۳۲۵ ص ۴۲۵ حدیث ۵۱۰۲)

لکه د ټول عمر روژه ئے چې اونيوله

(۲) ”چا چې د رَمَضَانَ روزَے اونيولي بيا ئے د هغے نه پس شپرورخے
په شَوَّالَ کبنے اونيولي. نو داسے دئے لکه د دَهْر (يعني د ټول عمر) روژه
ئے چې اونيوله.“ (مسلم ص ۵۹۲ حدیث ۱۱۶۴)

د ټول کال روژے ئے اونيوله

﴿۳﴾ چا چې د واره اختر نه پس (شَوَّال کښے) شپږ روزه سے او尼ولے نو هغه د پوره کال روزه سے اونيولے خکه چې خواک یوه نیکي راوري هغه ته به لس ورکولے کېږي. نود رَمَضَان د مياشته روزه [يعني د پوره مياشته روزه] د لسو مياشتوبرابرے دي او د دے شپږ ورخو په بدله کښے دوه مياشته نو د پوره کال روزه شوئه. (الشَّيْنُ الْكُبْرَى لِلنَّسَائِيِّ ج ۲ ص ۱۶۲، ۱۶۳، ۲۸۶۰ حديث ۲۸۶۱)

د شش عيد روزه کله نيوں پکار دي؟

خوبرو او مُحترمو اسلامي ورونو! صَدْرُ الشَّرِيعَه، بَدْرُ الْطَّرِيقَه حضرت مولانا مُفتی محمد امجد علی اعظمی رحمۃ اللہ علیہ د ”بھار شریعت“ په حاشیه کښے فرمائی: ”بھتره دا ده چې دا روزه مُتَفَرِّق (يعني جدا جدا) اونيولے شي او که د اختر نه پس ئے مسلسل شپږ ورخے اونيولے نو بیا هم باک نشته.“ (دِ مُختار ج ۳ ص ۴۸۵، بھار شریعت ج ۱ ص ۱۰۱)

خلیل میلت حضرت عَلَامَه مولانا مفتی محمد خلیل خان قادری برکاتی رحمۃ اللہ علیہ فرمائی: دا روزه که د اختر نه پس مسلسل اونيولے شي نو هم باک نشته او بھتره دا ده چې مُتَفَرِّق (يعني جدا جدا) اونيولے شي يعني (لكه) په هره هفتہ کښے دوه روزه او که د عِیدُ الْفِطْرَ په دويمه ورخ یوه روزه اونيسي او که په پوره مياشت کښے ئے اونيسي نو نوره هم مناسب بنکاري. (سُنْنَةً بِهِشْقٍ زَيْوَرْ ص ۳۴۷) غرض دا چې د واره اختر د ورخے نه مناسب بنکاري.

علاوه چې په توله میاشت کښے کله غواړي د شش عید روژه نیولې شي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

د ذُو الْحِجَّةِ الْحَرَامِ د وَرَمَبُو لسو وَرَحُو فَضَائِلِ

فتاویٰ رضویه جلد ۱۰ صفحه ۶۴۹ کښے دي: صوم يعني روزه وغيره اعمال صالحه (يعني نيكو اعمالو) د پاره رمضان البارک نه پس د تولو ورخو نه افضل [يعني غوره] د ذی الحجه عشره ده.

د ”الله“ د خلورو حُروفو په نسبت د عشرة ذُو الحِجَّةِ الْحَرَامِ

د فَضَائِلُو مُتَعَلِّقٌ خلور فَرَامِينْ مُصَطَّفِي ﷺ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى عَنْهُ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

﴿۱﴾ ”د دے لسو ورخو نه زيات د کومه [بله] ورخے نیک عمل الله تعالیٰ ته محبوب نه دے.“ صحابة کرامو عليهم السلام عرض اوکرو: ”یا رسول الله ﷺ اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم! او نه د الله تعالیٰ په لار کښے جهاد؟ اوئے فرمائیل: او نه د الله تعالیٰ په لار کښے جهاد، خو هغه چې خپل خان او مال واخلي او اوئي بیا په هغه کښے هیخ [هُمْ] بيرته رانوري.“ (يعني صرف هغه مجاهد به افضل [يعني غوره] وي کوم چې خان او مال فربانولو کښے کامیاب شو) (بخاری ج ۹۶۹ حدیث ۳۳۳)

﴿٤﴾ ”اللَّهُ تَعَالَى تَهْ دِ ذِي الْحِجَّةِ دِ عَشَرَ سَهْ زِيَادَتِ پَهْ يَوْهُ وَرَخْ كَبَنْهُ خَلْ عِبَادَتِ كُولْ [زِيَادَتِ] خَوْبَنْ نَهْ دِي، دِ دَهْ دِ هَرَهُ وَرَخَهُ رُوزَهُ دِ يَوْهُ كَالْ دِ رُوزَهُ او دِ هَرَهُ شَهْ قِيَامِ دِ شَهْ قَدَرْ بَرَابَرْ دَهْ.“ (تَرمِذِيٌّ جَ ۲ صَ ۱۹۲ حَدِيثٌ ۷۵۸)

﴿۵﴾ ما تَهْ پَهْ اللَّهُ تَعَالَى بَانَدَهُ كُمَانِ دَهْ چَهْ دِ عَرَفَهُ (يعني ۹ ذُو الْحِجَّةِ الْحَرَامِ) رُوزَهُ دِ يَوْهُ كَالْ مُخَكَبَنْهُ او يَوْهُ كَالْ وَرَوْسَتِهِ كُنَاهُونَهُ وَرَانُويٌّ.“ (مُسْلِمٌ صَ ۵۹ حَدِيثٌ ۱۱۶۲)

﴿۶﴾ دِ عَرَفَهُ (يعني دِ ۹ ذُو الْحِجَّةِ الْحَرَامِ) رُوزَهُ دِ زَرُوهُ رُوزَهُ بَرَابَرْ دَهْ. (شَعْبُ الْإِيمَانِ جَ ۳ صَ ۳۵۷ حَدِيثٌ ۳۷۶۴) (خَوْ پَهْ عَرَفَاتِ كَبَنْهُ دِ حَاجِي دِ پَارَهُ دِ عَرَفَهُ رُوزَهُ مَكْرُوهِ دَهْ،) حَضْرَتِ سَيِّدُنَا أَبُو هُرَيْرَهُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ فَرَمَأَيْ: سَرْدَارِ اَنْبِيَاءِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دِ عَرَفَهُ (يعني دِ ۹ ذُو الْحِجَّةِ الْحَرَامِ) پَهْ وَرَخْ پَهْ عَرَفَاتِ كَبَنْهُ دِ رُوزَهُ نِيَولُو نَهْ مَنْعِ فَرَمَائِيلِي دَهْ. (ابْنُ حُرَيْرَهُ جَ ۳ صَ ۲۹۲ حَدِيثٌ ۲۱۰۱)

صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ!   صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دِ آيَامِ بِيَضِ رُوزَهُ

هر اسلامي ورور او هرے اسلامي خور ته پڪار دی چې په هره مَدَنِي میاشت (يعني د ھِجري سن په هره میاشت) کبَنْهُ کم از کم درے رُوزَهُ نِيسَي. دَهْ بیشمیره دُنْيَاوِي او اُخْرَوِي فَائِدَهُ او فَضَائِلِ دَهْ. بهتره دا ده چې دا رُوزَهُ په ”آيَامِ بِيَضِ“ کبَنْهُ يعني د میاشتے په ۱۴، ۱۳، او ۱۵ تاریخ او نیولے شي.

د آیام بیض د روژو متعلق ۳ روایات

﴿۱﴾ د اُمُّ الْمُؤْمِنِين حضرت سَيِّدُنَا حَفْصَه رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ عَنِ التَّقْعِيل عَنْهَا نَه رِوَايَت دے چې، د اللَّهُ تَعَالَى خُوبِ حبِيب صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به خلور خیزونه نه پرینبودل، د عاشرے روژه او د عَشَرَةُ ذُو الْحِجَّةِ روژے او په هره میاشت کبندے د درے ورخو روژے او د سحر (د فرضو) نه مخکنې دوه رکعاته (يعني دوه سُنَّت) (سَنَّائِي ج ۴ ص ۳۹۵ حدیث ۲۴۱۳) د حدیث شریف د دے حِصَّه ”د عَشَرَةُ ذُو الْحِجَّةِ د روژے“ نه مُراد د ذُو الْحِجَّةِ د ورومبو نه ورخو روژے دی څکه چې په لسمه ذُو الْحِجَّةِ روژه نیول حرام دي.

(ماخوذ از میرا امناجیج ج ۳ ص ۱۹۵)

﴿۲﴾ د حضرت سَيِّدُنَا إِبْرَاهِيمَ عَبَّاسَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ عَنِ التَّقْعِيل عَنْهَا نَه رِوَايَت دے چې د طیبانو طبیب، د اللَّهُ جَلَّ جَلَلَهُ خُوبِ حبِيب صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به په آیام بیض کبندے بغیر د روژے نه وو، نه په سفر کبندے او نه په حَضَر (يعني قیام) کبندے. (سُنَّت) (السَّنَّائِي ج ۴ ص ۱۹۸)

﴿۳﴾ د اُمُّ الْمُؤْمِنِين حضرت سَيِّدُنَا عَائِشَه صِدِّيقَه رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ عَنِ التَّقْعِيل عَنْهَا نَه رِوَايَت دے چې، ”زما سرتاج، صاحِبِ مِعْرَاجِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به یوه میاشت کبندے د خیالي، اتوار او ګل او بله میاشت به ئے د نهه، چارشنې او زیارت روژه نیوله. (ترمذی ج ۲ ص ۱۸۶ حدیث ۷۶)

د آیام بیض د روژو په باره کبندے

پینځه فرامين مُصطفیٰ ﷺ

﴿١﴾ خنګه چې په تاسو کښے چا سره په جنګ کښے د بچ کیدو د پاره ډال وي هم دا رنګ روزه د جهڻم نه ستاسو ډال دئے او هره میاشت درے روزه نیوں بهترینه روزه دی. ”ابن حزمیة ج ۳۰۱ حدیث ۲۱۵“ **﴿۲﴾** په هره میاشت کښے د درے ورڅو روزه داسے دی لکه د دهر (يعني د همیشه) روزه. (صحیح البخاری ج ۱ ص ۶۴۹ حدیث ۱۹۷۵) **﴿۳﴾** د رمضان روزه او په هره میاشت کښے د درے ورڅو روزه د سینے خرابي (يعني نِفاق) لرے کوي. (مسند امام أحمد ج ۹ ص ۳۶ حدیث ۲۳۱۳۲) **﴿۴﴾** چا نه چې کیدے شي په هره میاشت کښے د درے روزه نیسي څکه چې هره روزه لس کناہونه ورانوي [يعني معاف کوي] او د گناه نه داسے پاک کول کوي خنګه چې او به کپره [پاکوي]. (المعجم الکبیر ج ۲۵ ص ۳۵ حدیث ۶۰) **﴿۵﴾** چې کله په میاشت کښے درے روزه نیسی نو په ۱۳، ۱۴، ۱۵ ئے نیسی. (شائی ص ۳۹۶ حدیث ۲۴۱۷)

د مرګ دُعاګانے به ئے غونبستلي

خوبو او محترمو اسلامي ورونو! د آیام پیض د روزو او د نیکو [حاصلولو] او د سُنّتو فکر جوړولو د پاره د تبلیغ فُرآن و سُنّت عالمگیر غیر سیاسي تحریک دعوت اسلامي مَدَنی ماحول سره تعلق مضبوط کړئ، صرف لرے نه کتلو باندے کار نه کېږي، د سُنّتو د تربیت مَدَنی قايلو کښے عاشقان رسول سره د سُنّتو ډک سفر او کړئ، د رمضان المبارک

اجتِماعی اعتِکاف هُم او کرپئ، **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ** تعالیٰ زړه ته به مو هغه سکون
نصیب شي چې حیران به پاتي شئ. د دعوت اسلامي مَدَنی ماحول ته چې
راشي نو خنگه خنگه وران کاري خلق په سمه لار روان شي د دے یو
خرک او ګورئ، چنانچه د تحصیل ټهل (بابُ الإسلام سندھ) یو خلمه ډير
زيات فسادي او شراري وو جنگ جکړه به ئے دیره زياته خوبنوله، د هغه
د شر او فساد نه توله مَحَلَه تنگه وه او د کور کسان خو ترينه دومره بیزاره
وو چې د هغه د مرگ دُعاکانے به ئے غوبنستي. خوش قسمتی سره خه
اسلامي ورونو په هغه انفرادي کوشش اوکرو او د **رَمَضَانُ الْبَيْرَك** د
اجتِماعی اعتِکاف دعوت ئے ورکرو، هغه د هغوي د لحاظ ساتلو په وجه
”بنه“ اوکړه او په **رَمَضَانُ الْبَيْرَك** کښے میمن مسجد عطار آباد کښے
عاشقان رسول سره مُعتکف شو. د اعتِکاف په دوران کښے هغه د او داسه،
غُسل او لمانځه طريقه او د **حُقُوقُ اللَّهِ** او **حُقُوقُ العِبَادِ** او احترام مسلم [خه
نه خه] احکام زده کړل، د **سُنَّتُو** ډکو [د آخرت] غم ورکونکو بیانونو او
ژروونکو دُعاکانو هغه او لرزو! هغه [په خپلو تیرو کناہونو] ډير پښيمانه وو
او د ګناہونو نه ئے توبه اوکړه، په زړه کښے ئے د نیکو کولو خواهش پیدا شو.
الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَ هغه د عِشقِ مُصطفیٰ ﷺ نښه یعنی ګیره مُبارکه
پرپښودله، د شنے عِمامَه تاج ئے په سر کرو او د جنگ جکړو په خائے د
نيکئ د دعوت ورکولو شیدائي جوړ شو.

مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف
مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف

آؤ آکر ګناہوں سے توبہ کرو
رحمتِ حق سے دامن تم آکر بھرو

(وسائلِ بخشش ص ۶۴۰)

صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د ”مصطفیٰ“ د پینځه هُروفو په نسبت د کل

او د زیارت د روژو متعلق پینځه روایات

(۱) د حضرت سیدُنا ابُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ نَهَا رِوَايَتُ دَيْنَارِ دَيْنَارِ چِي، رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمائی: په کل او زیارت اعمال پیش کیری نو زه خوبنوم چې زما عمل هغه وخت پیش شي چې زه روژه دار يم. (ترمذی ج ۲ ص ۱۸۷ حدیث ۷۴۷) [يعني] چې د روژے په برکت د رحمتِ إلهی دریاب په جوش کنې راشی. (مراقب ج ۳ ص ۱۸۸)

(۲) د الله تعالیٰ محبوب، دانائي غُیوبِ حَلَّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به د کل مبارک او د زیارت په ورخ روژه نیوله. په دے باره کنې عرض اوکړے شونو اوئه فرمائیل: په دے دواړو ورڅو کنې الله تعالیٰ د هر مسلمان بخښنه فرمائی خو هغه دو کسان چا چې خپل مینځ کنې جُدائی کړي ده د هغوي په نسبت فربستو ته فرمائی: دوئي پرېرده تر دے چې ډلچ اوکړي. (ابن ماجه ج ۲ ص ۳۴۴ حدیث ۱۷۴۰)

مشهور مُفَسِّر حَكِيمُ الْأُمَّةَ حضرت مُفتی احمد یار خان رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ دے حدیث پاک نه لاندے میرا ڄلد ۳ صفحه ۱۹۶ کنې فرمائی: سُبْحَنَ اللَّهَ عَزَّوَجَلَ! دا دواړه ورځے ډيرے برکت او عَظَمَتْ والا دي ولے به نه وي

چې عَظَمت لرونکو سره نسبت لري، ”زيارت خود جُمُعَ کاوندي دے او د حضرت آمنه خاتون [بَنْتُ الْمُحَمَّدِ] د حامله کيدو ورخ ده، او ”گُل“ د حُضُور انور ﷺ د پیدائش ورخ هُم ده او د قُرآن د نازلیدو [ورخ] هُم.

﴿٤﴾ أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حَسْرَتِ سَيِّدُنَا عَائِشَةَ صَدِيقَهُ رَبِّنَا رِوَايَتُ فَرْمَائِيَّ:

خوبِ نبی سُلطان ﷺ به د گل او زیارت د روژے خاص خیال ساتلو. (ترمذی، ج ۲ ص ۱۸۶ حدیث ۷۴۵)

﴿٥﴾ حَسْرَتِ سَيِّدُنَا أَبُو قَتَادَه رَبِّنَا فَرْمَائِيَّ، د سرکار نامدار ﷺ فرمائی، د سرکار نامدار ﷺ نه د گل مبارک د ورخے د روژے د سبب تپوس اوکړے شو نو اوئے فرمائیل: په هُم دے کښے زما ولادت [يعني پیدائش] اوشو، په هُم دے کښے په ما وحی نازله شوه. (مسلم ص ۵۹۱ حدیث ۱۹۸، ۱۱۶۲)

﴿٦﴾ د حضرتِ سَيِّدُنَا أَسَمَّهُ بْنَ زَيْدَ رَبِّنَا دَغْلَام رَبِّنَا دَغْلَام رَبِّنَا نه رِوَايَت دے، فرمائی چې حضرتِ سَيِّدُنَا أَسَمَّهُ بْنَ زَيْدَ رَبِّنَا به په سفر کښے هُم د گل او زیارت روژه نه پرینبودله. ما هغويي رَبِّنَا ته عرض اوکړو: خه وجه د چې تاسو رَبِّنَا په دے زیات عمر کښے هُم د گل او زیارت روژه نیسي؟ نو ارشاد ئے او فرمائیلوا: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ به د گل او زیارت روژه نیوله. ما عرض اوکړو: یا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ د گل او زیارت روژه نیسي؟ نو ارشاد ئے وجه د چې تاسو رَبِّنَا د گل او زیارت روژه نیسي؟ نو ارشاد ئے

او فرمائیلو: د خلقو اعمال په گل او زیارت پیش کیږي. (شعب الانیان ج ۳)

ص ۳۹۲ حدیث ۳۸۵۹

د ”جَنَّت“ د درے حُروفو په ڏسَبَت

د چارشنبے او زیارت د روزو ۳ فضائل

(۱) د حضرت سَيِّدُنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا نه روایت دے چې، د اللَّهُ تَعَالَى د خوبِ حبیبِ صَلَّی اللَّهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارک دے: خوک چې د چارشنبے او زیارت روزے او نیسي د هغه د پاره د جهَنَّمَ نه آزادی او لیکلے شي. (أبو يغلى ج ۵ ص ۱۱۵ حدیث ۵۶۱)

(۲) حضرت سَيِّدُنَا مُسْلِمٌ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ قَرْشَیِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ د خپل والد محترم رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روایت کوي چې هفوئی د حُضُورِ اکرم صَلَّی اللَّهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَسَلَّمَ په بارگاه کښے يا خو پخپله عرض او کړو يا بل چا تپوس او کړو چې، یا رُسُولَ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَسَلَّمَ زه هميشه روزه او نيس؟ خوبِ نبی صَلَّی اللَّهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَسَلَّمَ خاموشه پاتے شو. بيا ئے دويم خل عرض او کړو، بيا ئے خاموشی اختيار کړه. په دريم خل تپوس کولو ئے إِسْتِفْسَار [يعني تپوس] او کړو چې، د روزے متعلق چا تپوس او کړو؟ عرض ئے او کړو چې، ما یا تېيَّا اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَسَلَّمَ! نو په جواب کښے ئے ارشاد او فرمائیلو، بیشکه په تا باندے ستا د کور والوئ حق دے، ته د رَمَضَانَ او هغے سره د مُتَّصِلَّے [يعني لکیدلي] میاشت (شَوَّال) او د هرے چارشنبے او زیارت روزے نیسه که ته داسے

اوکرے نو [داسے ده] لکه تا چې د همیشه روزه او نیوله. (شعب الانیمان ج ۳)

ص ۳۹۵ حدیث (۳۸۶۸)

﴿۴﴾ فرمانِ مُصَطْفَى ﷺ: ”چا چې د رَمَضَان، شَوَّال، چارشنبے او زیارت روزه او نیوله نو هغه به جَنَّت ته داخلیري.“ (السُّنْنُ الْكُبُرَى لِلشَّائِيْج)

ص ۱۴۷ حدیث (۲۷۷۸)

صلوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى عَالِيٍّ مُحَمَّدٍ

د ”کرم“ د درې حُروفو په نِسبت د چارشنبې، زیارت او جُمُعَے

د روزو په فضائلو مُشتَمِل ۳ فرامینِ مُصَطْفَى ﷺ

﴿۵﴾ چا چې د چارشنبې، زیارت او جُمُعَے روزه او نیوله الله تعالی به د هغه د پاره په جَنَّت کښې یو کور جورو وي چې د هغه بھرنې حَصَّه به د دنه نه بشکاري او د دنه [حَصَّه] د بھر نه. (مُعجمُ آوْسَطِ ج ۱ ص ۸۷ حدیث ۲۵۳)

﴿۶﴾ چا چې د چارشنبې، زیارت او جُمُعَے روزه او نیوله الله تعالی به د هغه د پاره په جَنَّت کښې د غمو او یافُوت او زَبَرْجَد وَ مَحَل جورو وي او د هغه د پاره به د دوزخ نه براءَت (یعنی آزادي) اوليکلے شي. (شعب الانیمان ج ۳ ص ۳۹۷)

حدیث (۳۸۷۳)

﴿۷﴾ چا چې د چارشنبې، زیارت او جُمُعَے روزه او نیوله بیا په جُمُعَه کښې لږ یا زیات تَصَدُّق (یعنی خیرات) اوکرې نو کوم گناهونه ئے چې کړي دی او به بخنبلې شي او داسے به شي خنګه چې هغه ورخ [وو] چې د

خپلے مور د خیتبې نه پیدا شوئے وو. (ایضاً حدیث ۳۸۷۲)

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى عَلِيٍّ وَسَلَّمَ

د ”جُمُعه“ د خلورو حُروفو په نِسبَت د جُمُعه

د روژے متعلق ئ فرامين مُصطَفى ﷺ

(۱) ”چا چې د جُمُعه روژه او نیوله نو الله تعالی به هغه ته د آخرت د لسو
ورخو هُمره اجر ورکوي او هغه ورخے (په خپل مقدار کبني) د دُنيا د
ورخو په شان نه دي.“ (**شعب الانیمان** ج ۳ ص ۳۹۳ حدیث ۳۸۶۲)

فتاوی رضویه جلد ۱۰ صفحه ۶۵۳ کبني دي: د جُمُعه روژه يعني چې
دے سره د زیارت یا خیالي روژه هُم شامله وي [نو] روایت شوئے دے
چې د لسو زرو کالو د روژو برابره ده.

(۲) چا چې جُمُعه ادا کړه [يعني د جُمُعه لموئخ ئه ادا کړو] او د دے ورخے
روژه ئه او نیوله او د مریض پوبنتنه ئه او کړه او جنازه سره لاړو او په
نِکاح کبني حاضر شو نو د هغه د پاره جَنَّت واجِب شو.“ (**معجم کبینج** ج ۸ ص ۹۷ حدیث ۷۴۸۴)

(۳) چا چې د روژے په حالت کبني د جُمُعه د ورخے سحر کړو او د
مریض پوبنتنه ئه او کړه او جنازه سره لاړو او صَدَقَه ئه او کړه نو هغه
خان د پاره جَنَّت واجِب کړو.“ (**شعب الانیمان** ج ۳ ص ۳۹۳ حدیث ۳۸۶۴)

(۴) چا چې د جُمُعه په ورخ روژه او نیوله او د مریض پوبنتنه ئه او کړه او
په مسکین ئه طعام او خورلو او جنازه سره لاړو نو هغه ته به د

خلویبنتو کالو گناہونه نه لاحق کیری. (ایضاً ص ۳۹۴ حدیث ۳۸۶۵) د حدیث پاک د دے حصے ” Hegہ ته به د خلویبنتو کالو گناہونه نه لاحق کیری“ نه مراد يا خو به هغه ته صرف د نیکو توفیق ورکولے کیری يا که گناہ ترینه اوشهو نو د داسے توبے توفیق به ورکولے کیری چې د هغه گناہونه به وران [يعني معااف] کړي. حضرت سیدُنا عبدُالله بن مسعود رضي اللہ تعالیٰ عنہ فرمائی: سردار مدینه حلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم به ډیره کمه د جمیع روزه پر بینو دله. (ایضاً)

خوبو خوبو اسلامي ورونو! خنګه چې د عاشورے نه مخکنې يا وروسته یوه روزه نیول وي هم داسے جمیع سره هم کول دي څکه چې خصوصیت سره یواحے د جمیع روزه (د دے مسئله مخکنې رارونه ده) يا صرف د خیالي روزه نیول مکروه تزییه (يعني ناخوبنه) دي. خو که په څه مخصوص تاریخ جمعه یا خیالي راشی نو [په داسے صورت کښې بیا] یواحے د جمیع یا خیالي روزه نیولو کښے ګراحت نشته مئلاً ۱۵ شعبان البَعْظَم، ۲۷ رجب الْبُرَجَّب وغیره.

صلوٰ على الحبيب! صلی اللہ تعالیٰ عالیٰ مُحَمَّد

د ”فضل“ د درې حروفو په نسبت یواحے د جمیع د روزه نیولو په ممانعت باندے ۳ فرامین مُصطفیٰ ﷺ

﴿١﴾ شَبِّ جُمُعَهُ په نورو شپو کښے د شَبِ بَيْدَارَى [يعني قِيَام] د پاره مه خاص کوي او نه د جُمُعَهُ ورخ په نورو ورخو کښے روزه سره خاص کوي مگر دا چې تاسو په دا سه روزه کښے ئے چې هغه ستاسو د پاره نیول دي. صحیح مُسْلِم ص ۵۷۶ حدیث ۱۱۴۴

مشهور مُقَبِّر حَكِيمُ الْأَمَّةِ حضرت مُفتی احمد يار خان رحمه اللہ علیہ په مِرَاة ِ جَلْد ۳ صفحه ۱۸۷ کښے ”شَبِّ جُمُعَهُ په نورو شپو کښے شَبِ بَيْدَارَى [يعني قِيَام] د پاره مه خاص کوي.“ نه لاندے فرمائي: يعني د جُمُعَهُ په شپه عبادت کول منع نه دي، بلکه په نورو شپو کښے بالکل عبادت نه کول مناسب نه دي چې دا د غَفْلَت دليل دے، ولے چې د جُمُعَهُ شپه زياته عَظَمَت لرونکي ده، اندیبننه و چې خلق به دا د نفلي عبادتونو د پاره خاصه کړي ځکه د هُم دے شپه نوم واختسته شو.

﴿٢﴾ په تاسو کښے د خوک هیڅ کله د جُمُعَهُ روزه نه نیسي مگر دا چې د دے نه مخکښے يا وروسته [ورسره] یوه ورخ شريکه کړي. بخارى ج ۱۹۸۵ حدیث ۶۵۳

﴿٣﴾ د جُمُعَهُ ورخ ستاسو د پاره اختر دے، په دے ورخ روزه مه نیسي مگر دا چې دے نه مخکښے يا وروسته هُم روزه او نیسي. الترغیب والترہیب ج ۲۱ حدیث ۸۱

احادیث مبارکه نه معلومه شوه چې یواځے د جُمُعَهُ روزه نیول نه دي پکار خو دا مُمانعت صرف په دے صورت کښے دے چې کله خصوصیت سره صرف د جُمُعَهُ روزه او نیولے شي که خُصُوصیت نه وو

مَثَلًا دُجُّعَى پَه وَرَخْ ئَى رِخْسَتْ وَوْ [يُعْنِي چُوتِي وَهْ] دَهْغَى نَه فَائِدَه
اَخْسَتْلُو پَه وَجَهْ ئَى رُوزَه اوْنِيولَه نَوْ كَراَهَتْ نَشَتَهْ

مشهور مُفَسِّر حَكِيمُ الْأُمَّةَ حَضْرَتْ مُفتَى اَحْمَد يَارْ خَانْ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مِرَأةً
جَلْدُ ۳ صَفَحَه ۱۸۷ کَبَنَى فَرْمَائِي: مَثَلًا دَچَا پَه هَرْ يَوْولَسَمْ يَا دَولَسَمْ
تَارِيَخ دَرُوزَه نَيَولُو عَادَتْ وَيْ اوْ اِتِفَاقِي طُورَه پَه هَغَه وَرَخْ جُمُعَه رَاشِي نَوْ بِيا
دَئَى اوْنِيسِي نَوْ بِيا خِلَافِ اَوَّلِي هُمْ نَه دَهْ.

دَجُّعَى دَرَخَه دَرُوزَه مُتَعَلِّقَ يَوْه فَتَوْيَى

دَئَى بَارَه کَبَنَى دَفَنَاوِي رَضَوِيَّه (مُخْرَجَه) جَلْدُ ۱۰، صَفَحَه ۵۵۹ نَه
مَعْلُومَاتِي سَوَالْ جَواب اوْ كَوْرَئِي. سَوَالْ: خَه فَرْمَائِي عُلَمَاءِ دِينِ پَه دَئَى
مَسْتَهِلَه کَبَنَى چَيِّ دَجُّعَه نَفَلِي رُوزَه نَيَولُ خَنَگَه دَيْ؟ يَوْ كَسْ دَجُّعَه
رُوزَه اوْنِيولَه، بَلْ هَغَه تَه اُوْوَئِيلَ: جُمُعَه عِيدُ الْمُؤْمِنِينَ [يُعْنِي دَمُؤْمَنَانُو دَاخْتَرَه
وَرَخْ] دَهْ، پَه دَئَى وَرَخْ رُوزَه نَيَولُ مَكْرُوهَه دَيْ اوْ پَه دَيْرَ ضَدَ [يُعْنِي بِيا بِيا
وَئِيلَوْ] ئَى پَرَه غَرَمَه نَه پَسْ رُوزَه مَاتَه كَرَهَ اوْ پَه كَتَابْ "سِرُّ الْقُلُوبْ"
کَبَنَى ئَى وَرَتَه اُوبِنُو دَلَ چَيِّ مَكْرُوهَه كَيْدَلَ ئَى لِيَكِي دَيْ. پَه دَاسَه صَورَتْ
کَبَنَى رُوزَه مَاتَوْنَكِي بَانَدَه كَفَارَه شَتَه كَه نَه؟ اوْ مَاتَوْنَكِي بَانَدَه
خَه إِلَزَامَ شَتَه كَه نَه؟ الجَوابْ: دَجُّعَه رُوزَه خَاصَه پَه دَئَى نِيَّتَ (نَيَولَ)
چَيِّ نَنْ جُمُعَه دَه دَئَى رُوزَه بِالتَّخَصِيصِ (يُعْنِي خَصْوصِيَّتَ سَرَه نَيَولَ)
پَكَارَ دَيْ، [نَوْ پَه دَئَى نِيَّتَ نَيَولَ] مَكْرُوهَه دَيْ، مَكْرُهَه كَراَهَتْ نَه چَيِّ
مَاتَوْلَه ئَى لَازَمَ شَوَّ، اوْ كَه خَاصَه دَخَصِيصَه پَه نِيَّتَ نَه وَه نَوْ أَصَلَّا
كَراَهَتْ هُمْ نَشَتَهْ، هَغَه بَلْ كَسْ تَه كَه دَنِيَّتَه مَكْرُوهَه إِطْلَاعَ نَه وَه نَوْ بِيا

خو اعتراض کول د سره حماقت [یعنی بے وقوفی] شوه او روزہ پرے ماتول په شرع باندے سخت جُرأت [شو] او که اطلاع ئے لرلہ نو هُم صرف مسئله بسodel کافی وو دا نه چِی روزہ پرے ماتول او هغه هُم د غرمے نه پس، چِی د هغے اختیار په نفل روزہ کنبے سوا د مور او پلار نه بل چا ته نشته، ماتولو والا او چا چِی پرے ماته کوہ دوارہ کنهگار شو، په ماتعونکی باندے قضا لازِم د گفارہ پرے اصلًا (یعنی بالکل) نشته۔ وَاللَّهُ تَعَالَى أَعْلَم۔

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْحَبِيبِ!

د خیالي او اتوار روزه

د حضرت سیدتنا اُم سلمہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا نه روایت دے چِی رسول اللہ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ به د خیالي او اتوار روزہ نیوله، او فرمائیل به ئے: ”دا دوارہ (خیالي او اتوار) د مُشرکینو د اختر ورخے دی او زه غوارم چِی د هغويٰ مخالفت او کرم“۔ (ابن حزمیہ ج ۳ ص ۳۱۸ حدیث ۲۱۶۷)

صرف د خیالي روزہ نیول منع دی۔ حضرت سیدنا عبداللہ بن بُسر رضی اللہ تعالیٰ عنہ خپلے خور رضی اللہ تعالیٰ عنہا نه روایت کوي چِی رسول اللہ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائیلے دے: ”د خیالي د ورخے روزہ فرض روزو نه علاوه مه نیسیع“، حضرت سیدنا امام أبو عیسیٰ ترمذی رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائی چِی دا حدیث حسن دے او دلته د مُمانعت نه مُراد د یو کس د خیالي [د

ورخے] روزہ خاص کول دی چکه چې یہودیان د دے ورخے تعظیم کوي. (الْتَّرْمِذِيُّ، ج ۲، ص ۱۸۶، حديث ۷۴۴)

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

د ”اے شہنشاہِ مدینہ“ د دیار لسو حُروفو

په نِسبت د نفلي روزو ۱۳ مَدَنِي گلو نه

﴿ مور و پلار که خپل څوئ نفلي روزے نه د دے د پاره منع کړي چې د بیماری اندیښنه ئے وي نو د مور و پلار اطاعت د اوکړي. (رَدُّ الْمُتَحَاجِجَ) ص ۴۷۸﴾

﴿ د خاوند د اجازت نه بغیر بسخه نفلي روزه نه شي نیوله. (ایضاً ص ۴۷۷)﴾

﴿ نفلي روزه قصدًا [یعنی ارادتاً] شروع کولو سره پوره کول واجب شي. که ماته ئے کړه نو قضا به ئے واجب شي. (ایضاً ص ۴۷۳)﴾

﴿ نفلي روزه ئے قصدًا ماته نه کړه بلکه بے اختیاره ماته شوه مټلاً د بسخه د روزے په دوران کښې حیض راغې نو روزه ماته شوه خو قضا ئے واجب ده. (ایضاً ص ۴۷۴)﴾

﴿ نفل روزه بے عذره ماتول ناجائزه دي. میلمه سره که کوربه [طعام] نه خوري نو هغه یعنی میلمه به دا بدھ ګنپري. یا میلمه [که یواخے] طعام نه خوري نو کوربه ته به تکلیف رسی نو د نفلي روزے ماتولو د پاره دا

عذر دے، په شرط د دے چې دا یقین لري چې د دے قضا به اونیسي او دا هم شرط دے چې ضحوه کبڑی نه ئے مخکنې ماته کړي وروسته نه. ^(۴۷۵ ص ۳ مختار، رَدُّ الْمُخْتَارِ ج)

﴿ د مورو پلار د خفه کيدو په سبب ما زدیگر نه مخکنې مخکنې نفلي روژه ماتولے شي، ما زدیگر نه پس نه. (ایضاً ص ۴۷۷)

﴿ که یو اسلامي ورور ورله دعوت او کړو نو د ضحوه کبڑی نه مخکنې نفلي روژه ماتولے شي خو قضا [یعنی بیا نیول] ئے واجب دي. ^(۴۷۳ ص ۲ مختار، رَدُّ الْمُخْتَارِ ج)

﴿ که داسے نیت ئے او کړو چې ”که چرے دعوت او شو نو روژه می نه ده او که او شو نو روژه می ده.“ دا نیت صحیح نه دے، بهر حال روژه دار نه دے. ^(عالیکبیری ج ۱، ص ۱۹۵)

﴿ که ملازم یا مزدور نفلي روژه اونیسي نو کار به پوره نه شي کولے نو د ”مستاجر“ (یعنی چا سره چې په اجرت کار کوي د هغه) اجازت ضروري دے. که کار پوره کولے شي نو د اجازت ضرورت نشته. ^(۴۷۸ ص ۳ مختار، رَدُّ الْمُخْتَارِ ج)

﴿ طالبِ عِلِّمِ دین که نفلي روژه نيسی نو کمزوري محسوسیري، خوب ورله ورخي او د سستئ په سببِ عِلِّمِ دین حاصلولو کښے رُکاوت جورپېري نو غوره دا ده چې نفلي روژه نه نيسی.

^۱ د ملازمت متعلق بهترین معلومات حاصلولو د پاره د مکتبۃ التدبیریہ رساله ”په حلاله طریقه د کتابه ۵۰ مَدَنْ گُلُونَه“ ضرور اولو له.

حضرت سیدنا داؤد علیہ السلام به یوه ورخ روزه نیوله او یوه ورخ به ئے نه نیوله، داسے روزے نیولو ته ”صوم داؤدی“ وائی او زمونبر د پاره دا غوره دی خنگه چې رسول الله صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم ارشاد فرمائیلے دے: افضل [یعنی غوره] روزه زما د ورور داؤد علیہ السلام روزه ده څکه چې هفوئی به یوه ورخ روزه نیوله او یوه ورخ به ئے نه نیوله او د دُبمن د مقابلے نه به نه تبنتیدلو۔” (تیرمذی ج ۲ ص ۱۹۷ حدیث ۷۷)

حضرت سیدنا سليمان علیہ السلام به درے ورځے د میاشتے په شروع کښے، درے ورځے مینځ کښے او درے ورځے په آخره کښے روزے نیولی او دغسے به د میاشتے په شروع، مینځ او آخره کښے روزه دار او سیدلو۔ (ابن عساکر ج ۲۴ ص ۴۸)

صوم دَهْر (یعنی همیشه روزے نیول سوا دے پینځه ورخونه یعنی د شوال یکم او د ذی الحِجَّة د لسم نه دیار لسم پورے، چې په دے کښے روزه نیول حرام دی [یعنی دے نه علاوه هُم همیشه روزے نیول]) مکروهه تنزیھی دی۔ (ڈُمختار ج ۳ ص ۳۹۱)

همیشه روزه نیول

د همیشه روزو نه د مانعت په باره کښے د ”بخاری شریف“ دا حدیث هُم دے او د دے مفهوم هُم علماء تاویل سره بیان کړے دے. چنانچه فرمانِ مُصطفیٰ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم دے: (لَا صَامَ مَنْ صَامَ الدَّهْرَ) یعنی خوک چې همیشه روزے اونیسي هغه روزے هدو نیولي نه دی۔ (بخاری

ج ۱ ص ۶۵۱ حدیث ۹۱۷۹)

شرح حدیث

شارح بُخاری حضرت عَلَّامہ مُفتی شریف الحق امجدی رحمۃ اللہ علیہ دے حدیث پاک نہ لاندے لیکی: کہ دا خبر د ”نَهْیٌ“ په معنی کنبے اُو منلے شي (یعنی کہ د دے حدیث دا معنی واختے شی چې همیشه روزے نیول منع دی او چې خوکئے اونیسی نو هغه ته به هیخ ثواب نه حاصلیری) نو (په دے صورت کنبے د حدیث) دا ارشاد هُغه خلقو د پاره دے چا ته چې د مسلسل روزو نیولو په وجہ د دے ظِنِّ غَالِب [یعنی غالب گمان] وي چې دومره به کمزورے شي چې کوم حُقُوق پرے واجب دی هغه به نه شي ادا کولے کہ هغه حُقُوق دینی وي او کہ دُنیاوی، مَثَلًا لِمَوْنَعٍ، جِهَادٍ، د بچو د پالنس د پاره خه گتیل، او (د ورومی صورت نه جُدًا دویم صورت دا جوربری چې) کہ د مسلسل روزو نیولو په وجہ د هغه (روزه دارو) ظِنِّ غَالِب [یعنی غالب گمان] وي چې حُقُوق واجبه خو به گَيَا حَقَّهُ (یعنی مکمل طور) ادا کرو خود حُقُوقِ غَيْرِ واجبہ طاقت به را پکنیے پاتے نه شي، د هغويي د پاره روزہ مکروہ یا خلافِ اولی ده. او خوک چې د دے ظِنِّ غَالِب [یعنی غالب گمان] لري چې د صوم دَهْر (یعنی همیشه د روزو نیولو) باوجود به تول حُقُوق واجبه، مَسْنُونَه، مُسْتَحَبَّه گَيَا حَقَّهُ (یعنی مُكَمَّل طور باندے) ادا کرپی نو د هغويي د پاره گراحت هُم نشته. بعضو صحابہ کرامو لکه اُبُو ظَلَحَه انصاری او حَمْزَه بْنُ عَمَرَو اسْلَمِی رضی اللہ علیہ عنہما به صوم دَهْر (یعنی همیشه روزے) نیولے او حُضُورِ اَقْدَسْ صَلَّى اللہ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هغويي منع نه کړل،

هُمْ دَغْسَىٰ دَبِرُو تَابِعِينَوْ اَوْ اَولِيَّاً كِرَامُونَهُ هُمْ صُومُ دَهْرٍ (يعني هميشة روزه) نیول ثاپت دی. [آشِعَّةُ الْمَعَاتِ، جلد ثانی ص ۱۰۰] (نُزُلَةُ الْقَارِئِ ج ۳، ص ۳۸۶ مُخَصَّصًا)

يا رَبِّ مُصَطَّفِي عَزَّوجَلَ! مونبر ته ژوند، روغ صحت او موقع د غنيمت گنپلو او د چېرو چېرو نفلي روزو نیولو سعادت را کړے، دا قبوله هُم کړے، او مونږه بې حسابه او بخښې او زمونږه د خور خور آقا ﷺ د تول اُمت بخښنه او فرمائے.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَكْمَمِينِ ﷺ

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

ثُوبُوا إِلَى اللَّهِ!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

الحمد لله رب العالمين والشادق والسلام على سيد المرسلين أبا عبد الله الغفاراني عليهما السلام الشیعیون الترجیح بسم الله الرحمن الرحيم

نیک او لسونخ گزارہ جو پیدا د پاره

هر زیارت د مایبام د لمانځه نه پس ستاسو په خانے کښی کیدونکي
د دعوت اسلامي د سُنّتو د که هفته واره اجتماع کښی د رضائی الٰهی د پاره
ښو بسو یېټنو سره توله شبه تبریزی د سُنّتو د تبریزی د پاره مَدَنِی قافلو کښی
عائیقان رسول سره هره میاشت د دری ورخو سفر او هره ورخ د "فیکر مدینه"
په ذریعه د مَدَنِی انعاماتو رساله د کوئ او د هری مَدَنِی میاشتی په یڪم تاریخ
ني د خپل خانے ذمہ دار ته د جمیع کولو معمول جوړ کړي.
زما مَدَنِی مقصد: "ما ته د خپل خان او د تولی دُنیا د خلقو د اصلاح کوشش
کول دي." **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَادِلٌ**. د خپلی اصلاح د پاره په "مَدَنِی انعاماتو" عمل
او د تولی دُنیا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پار "مَدَنِی قافلو" کښی
سفر کول دي. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَادِلٌ**

فیضان مدینه محلہ سوداگران زرہ سبزی منڈی، باب المدینہ (کراچی)

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com